

PREHLAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie december 2012

II. senát

Nálezy:

spisová značka	II. ÚS 274/2011
sudca spravodajca	Ivetta Macejková
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	10. októbra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 46 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka (fyzická osoba) vo svojej sťažnosti uviedla, že z dôvodu finančnej tiesne si zobrala od spoločnosti P. (obchodná spoločnosť) drobný úver vo výške 8 000 Sk. Zmluva o úvere bola dohodnutá podľa Obchodného práva a P. neuviedla v zmluve všetky zákonom požadované náležitosti, na čo podľa vyjadrenia sťažovateľky okresný súd neprihliadal. Sťažovateľka ďalej namietala, že následnú exekúciu vykonával súdny exekútor JUDr. R. K., ktorý bol bývalým zamestnancom spoločnosti P.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd konštatoval, že podstatou sťažnosti v rozsahu prijatom na ďalšie konanie bolo tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd sa pri rozhodovaní o nevyklúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie v napadnutom uznesení nevysporiadal ústavne súladným spôsobom s podstatným právnym argumentom sťažovateľky týkajúcim sa povinnosti súdneho exekútora oznámiť súdu dôvody na zastavenie exekúcie, s argumentom existencie pochybností o nezaujatosti súdneho exekútora s ohľadom na jeho pomer k oprávnenému, a tiež, že nezohľadnil rozhodnutia iných exekučných súdov v obdobných právnych veciach oprávneného.</p> <p>Ústavný súd vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že nezlučiteľnosť činnosti (funkcie) súdneho exekútora s pracovným pomerom vyplývajúca z § 4 Exekučného poriadku predstavuje záruku, že súdny exekútor svoju činnosť spočívajúcu v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí bude vykonávať nezávisle a nestranne v zmysle § 3 Exekučného poriadku. Inými slovami, súdny exekútor vykonávaním činnosti, ktorá je nezlučiteľná s pracovným pomerom, môže oprávnenne vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti a nezaujatosti vo vzťahu k účastníkom exekučného konania. Uvedené konanie nevylučuje ani disciplinárnu, resp. trestnú zodpovednosť súdneho exekútora ako verejného činiteľa. Skutočnosť, že súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania (v danom prípade oprávneného), bola okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorú bol v zmysle § 30 ods. 3 Exekučného poriadku povinný bezodkladne oznámiť súdu.</p> <p>Ústavný súd konštatoval, že výklad a používanie ustanovení § 30 Exekučného poriadku musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.</p> <p>Ústavný súd ďalej uviedol, že okresný súd v rozpore s napadnutým uznesením rozhodol tak, že exekútora, ktorý bol zamestnancom účastníka exekučného konania v postavení oprávneného, nevyklúčil z vykonávania exekúcie napriek tomu, že táto skutočnosť oprávnenne vyvolala pochybnosti o jeho nestrannosti a nezaujatosti vo vzťahu k účastníkom exekučného konania.</p> <p>Po preskúmaní uznesenia okresného súdu preto ústavný súd konštatoval, že výklad</p>

	dotknutých ustanovení Exekučného poriadku, ktorý v predmetnej veci uskutočnil okresný súd a ktorým v rozpore s ustanovením § 30 ods. 1 v spojení s § 4 Exekučného poriadku rozhodol o nevyklúčení súdneho exekútora z výkonu exekúcie napriek existujúcim pochybnostiam o jeho nezaujatosti vyplývajúcim z pracovného pomeru exekútora u oprávneného z exekúcie, nebol ústavne konformný a priečil sa princípom spravodlivého procesu. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uznesením okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľky zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	Ústavný súd SR: III. ÚS 322/2010

Nálezy – priet'ahy v konaní:

spisová značka	II. ÚS 209/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	25. októbra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ (fyzická osoba) namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom krajského súdu v konaní o ochranu osobnosti. Konanie sa začalo v roku 2010.
ratio decidendi	<p>Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: (1.) zložitost' veci, (2.) správanie účastníka konania a (3.) postup súdu. V súlade s judikatúrou ESEP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.</p> <p>1. Pokiaľ išlo o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatoval, že dovtedajšia dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnost', ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukázal na to, že nebolo možné pochybovať o tom, že aj povaha ochrany osobnosti si vyžadovala osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu konania, čo okrem iného znamenalo, že všeobecný súd mal povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania.</p> <p>Ústavný súd konštatoval, že trvanie napadnutého odvolacieho konania viac ako dva roky bolo v kontexte celkového trvania konania o ochrane osobnosti, ktoré sa na súde I. stupňa začalo 21. marca 2003, už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané. Na krajskom súde pritom od 21. októbra 2010 do 17. augusta 2012 (dvadsaťdva mesiacov) nebol vykonaný ani jediný úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty,</p>

	<p>v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Ústavný súd prikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov a sťažovateľovi priznal primerané finančné zadostučinenie v sume 2 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 143/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	8. novembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľky (fyzické osoby) namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom okresného a krajského súdu v konaní o zaplatenie peňažnej sumy. Konanie sa začalo v roku 2002.
ratio decidendi	<p>1. Ústavný súd konštatoval, že rozhodovanie v napadnutom konaní mohlo predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s potrebou opakovaného znaleckého dokazovania, avšak zdĺhavý priebeh napadnutých konaní ústavný súd nemohol pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.</p> <p>2. Ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľiek pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach a predovšetkým poukázal na to, že celkové trvanie týchto konaní viac ako desať rokov bolo už samo osebe neprimerané.</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľiek na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Ústavný súd priznal sťažovateľkám finančné zadostučinenie v sume 1 500 € každej (okresný súd) a 500 € každej (krajský súd). Okresnému súdu prikázal ústavný súd konať vo veci bez zbytočných prieťahov,</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 189/2012
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	8. novembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia (fyzická osoba) namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní o určenie vlastníctva k hnutel'ným a nehnuteľným veciam. Konanie sa začalo v roku 1997.
ratio decidendi	1. Ústavný súd v prvom rade poukázal na skutočnosť, že sťažovatelia sa pôvodne (návrh podaný 12. septembra 1997) domáhali určenia, že nimi označené hnutel'né

	<p>a nehnuteľné veci patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva, čo nesignalizovalo ani právnu ani skutkovú zložitost' veci, avšak postupne sťažovatelia menili pôvodný návrh a žiadali rozhodnúť o určení neplatnosti kúpnych zmlúv z 12. marca 1997 a z 3. mája 2000, o určení vlastníctva, o uložení povinnosti na vypratanie nehnuteľností, alternatívne o určení absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy z 12. marca 1997 a vydání kúpnej ceny s príslušenstvom a o určení neplatnosti vnesenia majetku obchodnej spoločnosti A., a. s., do obchodnej spoločnosti T., a. s. Tieto okolnosti vo svojej podstate síce neprispeli k výraznému zvýšeniu právnej zložitosti veci, ale mohli predstavovať nárast jej faktickej náročnosti. V konečnom dôsledku okresný súd rozhodoval a rozhodol o návrhu sťažovateľa o uložení povinnosti odporkyni v 5. rade vydať a vypratať v návrhu označené nehnuteľnosti.</p> <p>Aj napriek charakteru a vývoju procesného stavu v napádanom konaní ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť zakladajúcu takú faktickú alebo právnu zložitost' prerokovanej veci, ktorá by odôvodňovala celkovú dovedajšiu dĺžku trvania konania.</p> <p>2. Ústavný súd konštatoval, že sťažovatelia v priebehu konania viackrát menili, upravovali a dopĺňali pôvodný návrh na rozhodnutie, avšak bolo potrebné dodať, že v prevažnej miere išlo o návrhy reagujúce na vyvíjajúcu a meniacu sa procesnú situáciu vo veci.</p> <p>3. Ústavný súd konštatoval, že konanie vedené okresným súdom začalo v septembri 1997 a do času rozhodovania ústavného súdu nebolo právoplatne skončené. Trvalo teda viac ako 15 rokov. Už len samotná dĺžka trvania konania signalizovala, že v konaní nedochádzalo k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty účastníkov konania.</p> <p>Ústavný súd ďalej uviedol, že celkovo bol okresný súd vo veci nečinný 54 mesiacov (štyri a pol roka). Za túto dobu teda nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia v preskúmvanej veci počas súdneho konania nachádzali, čo je základným účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd pre úplnosť poukázal aj na nesústredenost' v postupe okresného súdu.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj ich práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Keďže okresný súd 14. júla 2011 v predmetnej veci vyhlásil rozsudok, čím vykonal jemu v prvostupňovom konaní všetky prípustné procesné úkony, a toho času prebiehalo v tejto veci odvolacie konanie, ktorého rýchlost' a ani výsledok okresný súd nevedel objektívne ovplyvniť, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, t. j. prikázať okresnému súdu ďalej konať vo veci bez zbytočných prietahov.</p> <p>Ústavný súd priznal sťažovateľom primerané finančné zadost'učinenie každému v sume 3 000 €.</p>
<p> Používané odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	<p>***</p>

<p> spisová značka</p>	<p> II. ÚS 144/2012</p>
<p> sudca spravodajca</p>	<p>Lajos Mészáros</p>
<p> druh konania</p>	<p> čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb</p>
<p> druh rozhodnutia a spôsob vybavenia</p>	<p> nález – vyhovené</p>
<p> dátum rozhodnutia</p>	<p>13. novembra 2012</p>
<p> dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv</p>	<p> čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky</p>
<p> skutkový stav a základné fakty</p>	<p>Sťažovateľ (fyzická osoba) namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov postupom okresného súdu v exekučnom konaní. Konanie sa začalo v roku 2009.</p>
<p> ratio decidendi</p>	<p>1. Ústavný súd konštatoval, že dovedajšia dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. 2. Ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená</p>

	<p>na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním s'ťažovateľa.</p> <p>3. Ústavný súd konštatoval, že okresný súd bol v danej veci opakovane bezdôvodne nečinný. Ústavný súd konštatoval, že nečinnosť okresného súdu nebola ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako poldruha roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy. Obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov bolo potrebné považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré boli z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p>Vzhľadom na to, že 27. februára 2012 okresný súd rozhodol o odmietnutí odvolania podaného povinnou v 1. rade, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.</p> <p>Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 500 €.</p>
použit' odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 157/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o s'ťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. novembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	S'ťažovatelia (fyzické osoby) namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní o určení vlastnickeho práva k nehnuteľnostiam. Konanie sa začalo v roku 1997. Ústavný súd už v tejto veci nálezom z roku 2008 konštatoval porušenie s'ťažovateľkou označených práv a okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov.
ratio decidendi	<p>Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní dochádzalo k porušovaniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napriek tomu, že ústavný súd už svojimi nálezmi č. k. I. ÚS 105/04-30 z 8. októbra 2004 a č. k. II. ÚS 244/08-48 z 9. septembra 2008 vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní a prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez priet'ahov.</p> <p>1. Ústavný súd konštatoval, že konanie o určení vlastnickeho práva k nehnuteľnosti z právneho hľadiska nesignalizovalo jeho zložitost', pretože išlo o štandardnú a stabilnú súčasť rozhodovacej činnosti prvostupňových súdov. Avšak v spojení s potrebou vykonania ohliadky na mieste samom a vypracovaním znaleckého posudku na ustálenie skutkového stavu, ako aj s prihliadnutím na pomerne veľký počet účastníkov bola do istej miery skutkovo (fakticky) zložitá. Dovtedajší neobyčajne zdlhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemohol pripísať len na vrub faktickej zložitosti prerokovávanej veci.</p> <p>2. Ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu s'ťažovateľov pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom.</p> <p>3. Ústavný súd poukázal predovšetkým na to, že celkové trvanie tohto konania takmer 15 rokov bolo už samo osebe neprimerané, a to napriek tomu, že ústavný súd už svojimi nálezmi č. k. I. ÚS 105/04-30 z 8. októbra 2004 a č. k. II. ÚS 244/08-48 z 9. septembra 2008 vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru</p>

	<p>a prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez prietáhov.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Vzhľadom na to, že ústavný súd už svojimi nálezmi č. k. I. ÚS 105/04-30 z 8. októbra 2004 a č. k. II. ÚS 244/08-48 z 9. septembra 2008 opakovane prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez zbytočných prietáhov, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.</p> <p>Ústavný súd priznal sťažovateľom primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € každému sťažovateľovi.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 201/2012
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. novembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka (fyzická osoba) namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom okresného súdu v exekučnom konaní. Konanie sa začalo v roku 2009.
ratio decidendi	<p>1. Ústavný súd konštatoval, že exekučné konanie je potrebné spravidla považovať za konanie tak po právnej stránke, ako aj po stránke faktickej (skutkovej) za pomerne jednoduché. Je to dané tým, že o spore účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktorý je podkladom na nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už preto nemôže byť sporné, aké práva prináležia oprávnenému (v danom prípade oprávnenej sťažovateľke, pozn.) a aké záväzky má povinný voči oprávnenému. Zmyslom exekučného konania je nútená realizácia práv oprávneného, keďže povinný dobrovoľne nespĺnil, resp. čiastočne nespĺnil povinnosti uložené v právoplatnom exekučnom titule. Podľa ústavného súdu aj napádané exekučné konanie bolo z hľadiska právnej a faktickej náročnosti štandardným konaním.</p> <p>2. Ústavný súd na jej strane nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by prispeli k predĺženiu posudzovaného konania.</p> <p>3. Ústavný súd po preštudovaní spisu zistil, že okresný súd bol v posudzovanom konaní absolútne nečinný viac ako 2 roky a 5 mesiacov.</p> <p>Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v exekučnom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Ústavný súd priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 202/2012
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. novembra 2012

dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ (fyzická osoba) namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov postupom krajského súdu v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Konanie sa začalo v roku 1995.
ratio decidendi	<p>1. Ústavný súd konštatoval, že z hľadiska potreby nariadenia v tomto prípade dvoch znaleckých dokazovaní bolo možné toto konanie síce na jednej strane považovať za skutkovo náročnejšie, avšak z hľadiska celkovej dĺžky posudzovaného konania, ako aj z hľadiska hodnotenia plynulosti postupu krajského súdu v interakcii s predmetom konania nebol podľa ústavného súdu zanedbateľným fakt, že krajský súd pristúpil k tomuto znaleckému dokazovaniu až po viac ako 11,5 roku od začatia konania, pričom na druhej strane výsledky tohto znaleckého dokazovania krajský súd „zhodnotil“, resp. použil až po viac ako 3,5 rokoch pri rozhodnutí vo veci samej. Po právnej stránke predmetné konanie nebolo možné podľa ústavného súdu považovať za zložité, konanie vo veci vydania bezdôvodného obohatenia je konaním štandardnej rozhodovacej súdnej praxe. Napokon, právnu či skutkovú náročnosť posudzovaného konania nenamielal ani samotný krajský súd.</p> <p>2. Podľa ústavného súdu sťažovateľ svojim konaním nijako výrazne neprispel k predĺženiu tohto konania.</p> <p>3. Ústavný súd po preštudovaní spisu konštatoval, že krajský súd bol v posudzovanom konaní nečinný viac ako 9 rokov a 8,5 mesiaca.</p> <p>Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd dospel k záveru, že postupom krajského súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p>Ústavný súd priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 7 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 248/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. novembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka (obchodná spoločnosť) namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov postupom okresného súdu v konaní o vydaní platobného rozkazu. Konanie sa začalo v roku 2008.
ratio decidendi	<p>1. Ústavný súd konštatoval, že dovtedajšia dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.</p> <p>2. Ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľky, hoci sťažovateľka riadne a včas neuhradila súdny poplatok.</p> <p>3. Ústavný súd konštatoval, že okresný súd bol v danej veci opakovane bezdôvodne nečinný. Vzhľadom na dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatoval, že v konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale výlučne v dôsledku postupu okresného súdu.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p>Ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov a sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 118/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené (priznanie finančného zadosťučinenia)
dátum rozhodnutia	22. novembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka (obchodná spoločnosť) namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní vydanie bezdôvodného obohatenia. Konanie sa začalo v roku 2009.
ratio decidendi	<p>1. Ústavný súd konštatoval, že dovtedajší priebeh napadnutého konania nebolo možné pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Skutkovú alebo právnu zložitost' preskúmaného konania inak vo svojom vyjadrení nenamietala ani predsedníčka okresného súdu.</p> <p>2. Ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľky pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom, teda dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.</p> <p>3. Ústavný súd konštatoval, že okresný súd bol v určitých obdobiach v posudzovanej veci opakovane nečinný. Tieto nečinnosti – nedostatky plynulosti konania by však samy osebe neznamenal porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ale kvalitu porušenia tohto základného práva nadobudli počas viac ako trojročnej dĺžky konania, čo bolo z ústavnoprávneho aspektu neospravedliteľné.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p>Ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov.</p> <p>Vzhľadom na okolnosti danej veci, najmä na to, že po podaní sťažnosti predsedovi okresného súdu sa vo veci v podstate priebežne konalo, ústavný súd dospel k názoru, že aj konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto neuznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	***

Spracoval: Mgr. Tomáš Majerník

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.